

Výroční zpráva za rok 2015 o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Český rozhlas v roce 2015 obdržel celkem sedmnáct žádostí o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Šestnáct žádostí bylo podáno fyzickými osobami a jedna osobou právnickou.

Žádosti o poskytnutí informací dle InfZ byly vyřízeny takto:

V osmi případech bylo žádostem vyhověno a požadované informace byly beze zbytku poskytnuty.

Ve dvou případech Český rozhlas vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle § 8a InfZ, neboť povinný subjekt požadované informace nesmí poskytnout z důvodu ochrany soukromí fyzických osob a ochrany osobních údajů. Proti jednomu z těchto rozhodnutí bylo žadatelem podáno odvolání, o kterém generální ředitel Českého rozhlasu rozhodl tak, že je zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Proti rozhodnutí generálního ředitele Českého rozhlasu podal žadatel žalobu u Městského soudu v Praze.

V jednom případě Český rozhlas vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle § 9 odst. 1 InfZ z důvodu ochrany obchodního tajemství.

Ve dvou případech Český rozhlas vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle § 10 InfZ, neboť se jednalo o informace o majetkových poměrech osob, které nejsou povinným subjektem. Proti jednomu tomuto rozhodnutí bylo žadatelem podáno odvolání a stížnost podle § 16a InfZ. Jako důvod pro podání stížnosti žadatel uvedl, že v rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí jeho žádosti chybí základní náležitosti, zejména otisk úředního razítka stanovený jako základní náležitost v § 67 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Povinný subjekt o stížnosti rozhodl tak, že konstatoval, že žadatel nepodal stížnost z žádného zákonného stížnostního důvodu uvedeného v § 16a odst. 1 InfZ a že potvrdil postup povinného subjektu.

V jednom případě Český rozhlas vydal v souladu s § 2 odst. 4 rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, neboť se jednalo o vytvoření nových informací, kterými povinný subjekt nedisponuje.

V jednom případě Český rozhlas vydal v souladu s § 14 odst. 5 písm. b) InfZ rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace z důvodu, že žádost je nesrozumitelná a z žádosti není zřejmé, jaká informace je požadována, a že žadatel ani po výzvě povinného subjektu v zákonné lhůtě svou žádost neupřesnil.

Ve dvou případech Český rozhlas dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ žádost o poskytnutí informace odložil, neboť požadované informace se nevztahovaly k působnosti Českého rozhlasu a tuto odůvodněnou skutečnost sdělil žadateli.

V roce 2015 Český rozhlas neposkytl žádné výhradní licence.

Poskytnuté informace Český rozhlas zveřejňuje také způsobem umožňujícím dálkový přístup na svých webových stránkách <http://www.rozhlas.cz/informace/pravo/>.

V roce 2015 nabyl právní moci rozsudek Městského soudu v Praze, sp.zn. 8A 74/2015, jehož výroková část zní takto:

„I. Rozhodnutí generálního ředitele Českého rozhlasu, ze dne 30.1.2015, sp.zn. Inf.CRO 11/2014-4 a rozhodnutí Českého rozhlasu ze dne 17.12.2014, sp.zn. Inf.CRO 11/2014-2 se zrušují.

II. Českému rozhlasu se nařizuje poskytnout informace požadované v žádosti žalobce ze 4.12.2014

1) Sjetinu účetnictví Českého rozhlasu od 1.1.2014 do 30.11.2014, včetně legendy

(minimální detail: číslo účtu – analytický i syntetický, číslo dokladu, měsíc a datum zaúčtování, částka, text – resp. popis faktury a středisko) a to elektronickou formou, nejlépe ve formátu xls.

2) Legendu střediskové struktury (číslo střediska-název střediska, např. středisko 01 – personální oddělení atd.), rovněž elektronickou formou a to s případným nutným anonymizováním chráněných osobních údajů.

3) Pokud by vyřízení žádosti bránilo určité uspořádání či struktura vedeného účetnictví a věc nebyla řešitelná pomocí výzvy k upřesnění žádosti podle § 14 odst. 5 písm. b) poskytnutí informace o takovém uspořádání nebo struktuře, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.“

Opis podstatných částí odůvodnění tohoto rozsudku:

str. 3 rozsudku: „Z obsahu správního spisu je zřejmé, že povinný subjekt nepochyboval o konkrétnosti a srozumitelnosti takto formulované žádosti, protože nevyužil možnosti vyzvat žadatele (žalobce) podle ust. § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím k tomu, aby tedy případně neúplnou nebo nesrozumitelnou, či nekonkrétní žádost opravil, doplnil, konkretizoval apod. Povinný subjekt tedy nepochyboval o tom, jaké konkrétní informace žalobce svou žádostí požaduje. Tato skutečnost je koneckonců zřejmá i z odůvodnění předmětného rozhodnutí, jímž žádost odmítl, tedy z rozhodnutí Českého rozhlasu ze dne 17.12.2014, sp.zn. Inf. CRo 11/2014-2, protože v něm žádná argumentace nesrozumitelnosti nebo nekonkrétnosti předmětné žádosti není uvedena, navíc je v rozhodnutí výslovně konstatováno, že požadované informace zveřejňuje povinný subjekt na základě zákona o Českém rozhlasu a to v předepsaných pravidelných obdobích a období, kdy mají být zveřejněny, nenastalo. Odkázal-li tedy povinný subjekt na to, že nemá tedy povinnost informace poskytnout, když je poskytuje formou výroční zprávy, kterou zveřejňuje na základě zákona, pak má soud za to, že povinnému subjektu bylo zřejmé, jaké konkrétní informace se po něm v žádosti žalobce požadují a že tedy tyto informace lze podřadit pod obsah oné výroční zprávy. Tedy o totožnosti a srozumitelnosti a konkrétnosti požadovaných informací neměl povinný subjekt žádných pochybností.“

Str. 4 rozsudku: „Za tohoto stavu věci tedy soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, protože ani povinný subjekt, ani nadřízený orgán v podstatě neuvedli žádné relevantní důvody pro to, proč by měla být nebo mohla být předmětná žádost žalobce o poskytnutí informací odmítnuta. Tady soud považuje za potřebné zdůraznit pak tu skutečnost, že zákonem o svobodném přístupu k informacím, byla uložena obecná informační povinnost všem institucím, na něž zákon o svobodném přístupu k informacím dopadá. Český rozhlas nepochybně mezi tyto instituce patří. Pokud zákon o svobodném přístupu k informacím připouští určité výjimky z obecné informační povinnosti, pak je třeba výjimky interpretovat a aplikovat restriktivně, tzn. jenom v tom rozsahu, v jakém jsou v zákoně definovány, nikoliv je tedy rozšiřovat dál nad rámec zákonného vymezení. To se týká především zejména informací ohledně hospodaření s veřejnými prostředky, což lze doložit v podstatě konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21.6.2012, č.j. 9 As 101/2011-108, ze dne 10.10.2003, č.j. 5 A 119/2001-38), který v tomto směru zaujal velmi striktní stanovisko, tedy, že každá instituce, která hospodaří s veřejnými prostředky je povinna informace o tomto hospodaření zveřejňovat a výjimky z této povinnosti jsou přípustné jenom tam, kde skutečně je bezesbytku splněn předpoklad některého z těch ustanovení zákona, které takovou výjimku stanovují. V této věci postupem jak povinného subjektu, tak nadřízeného orgánu existence takových důvodů prostě konstatována nebyla a nebyl tudíž důvod k tomu takové výjimky se dovolávat a na základě ní tedy žádost žalobce odmítnout.

Český rozhlas v souvislosti s výše uvedeným soudním řízením vynaložil tyto výdaje: výdaje na právní zastoupení ve výši 81 600,- Kč + DPH ve výši 17 136,- Kč, výdaje na náhradu nákladů řízení žalobce ve výši 3.000,- Kč.